

"SINGEL 33"

9e Jaargang - no.11

JUNI 1978

Voorlopige redactie:

K.Brinkman - R. van Grondelle - H.Veels - A.Vissers

I N H O U D S O P G A V E

Van de (voorlopige) redactie	2
Minder geluidshinder	3
Fietsenrally	7
Bazen.	8
Voetbal-flitsen.	10
Voetbal I	12
Personalia	13
Voetbal II	14
Wist U dat	16
Plantenbakken.	17
Links-rechts	18
Jaarverslagen.	19

Van de (voorlopige) redactie

Dit nummer van Singel 33 komt later uit dan gebruikelijk.

Dat heeft alles te maken met de naderende vakanties. Er kan minder tijd aan de Singel worden besteed en er zijn in die periode naar verhouding weinig activiteiten te beleven. (De onderhand fameuze fietsenrally-met-barbeque natuurlijk daargelaten).

Daarom is deze editie wat dunner, wat later en minder aktueel.

Voor juli staat een speciaal vakantie-nummer op stapel. Elke bijdrage, die betrekking heeft op vakantie, kan tot 7 juli worden ingestuurd.

Intussen is de redactie in "onderhandeling" met een aspirant-redaktielid. Hopelijk kan binnenkort een definitieve redactie de Singel ter hand gaan nemen. Als U binnenkort al met vakantie gaat, wordt U een aangename tijd gewenst door de nog steeds voorlopige

redactie.

Minder geluidshinder

Wist U dat je eigenlijk na 8 uur 's-avonds geen matten meer mag kloppen en na 21.00 uur niet meer mag stofzuigen vanwege geluidshinder?

Ook muziek kan vlug hinderlijk zijn. Voorkom dat Uw burens last hebben van Uw geluidsinstallatie door b.v. de speakerboxen, radio en televisie liefst niet tegen de woonkamerwand van de burens te plaatsen.

Hang de boxen op met rubber tussenstukjes of overleg eens met Uw burens hoe hard U de muziek kunt zetten, zonder dat zij er last van hebben.

Voorkom moeilijkheden, want er zijn mensen die 's-avonds of overdag willen studeren of slapen omdat zij 's-nachts hebben gewerkt.

Deze tip en nog vele andere goede adviezen vindt U in het boekje "Geluidshinder in en om de woning".

U kunt dit gratis aanvragen bij de Nederlandse Stichting Geluidshinder, postbus 381, 2600 AJ Delft. Zij zullen eveneens graag antwoorden op al Uw vragen betreffende geluidshinder.

Flatraad.

Mijmeren

Het is zaterdagavond pakweg kwart voor negen.

En omdat het zaterdag is mogen de kinderen Claudia (5) en Mariëla (3) tot dit voor kinderen van deze leeftijd hoge tijdstip opblijven.

De jongste heeft trouwens al een paar keer in haar ogen gewreven.....

Het is natuurlijk wel fijn om zo laat op te blijven maar daar houdt "Klaas Vaak" geen rekening mee.

Nadat ik voor de zoveelste keer sinds mijn "vaderschap" had gezegd..... en ze leefden nog lang en gelukkig; (dat sprookjesboek is trouwens hard aan vervanging toe), zeiden ze tot grote verbazing van mijn vrouw en mij, bijna gelijktijdig: "en nu tandjes poetsen en naar bed".

Meestal gebruiken we zelf dat cliché rond deze tijd.

Het was daarom voor ons wel duidelijk dat ze nu inderdaad erg moe waren en dat ze naar bed wilden.

Juist op dat moment wordt er gebeld.

Opa en oma.

Ze komen mijn vrouw ophalen om mee te gaan naar een verjaardagsfeestje. Volgens afspraak.

Mijn vrouw in paniek. "Volgens afspraak?"

Door allerlei omstandigheden was ze inderdaad vergeten dat die afspraak was gedaan..... "M'n haar...verkleiden...doe moet dat nou...."

....U kent dat wel.

De kinderen weer helemaal wakker....en goed.

Drie kwartier later was mijn vrouw dankzij onder andere een haarkrulset van een bekend merk helemaal klaar om plaats te nemen op de achterbank van de kanariegele DAF van haar pa en mijn schoonpapa.

Tijdens die vijftienveertig minuten heb ik (nadat ik "vriendelijk" gedwongen nog twee sprookjes had verteld), samen met oma, geprobeerd om de kinderen te bewegen hun ogen te sluiten..... tevergeefs.

Pas toen de klok elf sloeg was het de Weledele heer Klaas Vaak gelukt om het bekende slaapzand te doen belanden in de ogen van onze spruiten.

"Ik krijg ze wel aan de slaap" zij ik m'n vrouw geruststellend toen ze weg ging.....

Goed, inmiddels is het dan elf uur.

Avro's televisier (trouwens het hele avondje AVRO)heb ik niet kunnen volgen.

Omdat de avond toch al bijna voorbij is denk ik er over om zelf ook maar naar bed te gaan.

Maar dan bedenk ik ineens dat wanneer ik eens weg moet, het niet gezellig te vinden om thuis te komen in een donker en dus ongezellig huis.

Dus wat doe ik: ik pak een pilsje.

De T.V. af, de radio aan.

Zo laat op de avond zijn er trouwens best nog leuke programma's op dat ding.

Terwijl ik echt zit te genieten van de muziek die B.R.T.-2 in stereo uitzendt, schiet het mij opeens te binnen dat ik aan een van de redactieleden van ons aller lijfblad "SINGEL 33" heb beloofd ook eens een stukje te schrijven.

Moe, maar van m'n verantwoordelijkheid bewust pak ik de schrijfmachine en vertrouw onder het genot van diverse pilsjes het voorafgaande en het volgende aan het papier en U toe.

Een stukje schrijven..... Ja, de redactie van de SINGEL vraagt het geregeld.

Waarover dan wel?

Kom laat me eerst eens even nadenken.

Nou van dat nadenken komt niets als je dat bewust doet, dus ik ga proberen al schrijvende iets te schrijven (inderdaad dat klinkt gek).

Eerst de titel van het verhaal.

Ik noem het "Mijmeren".

Waarom dat weet ik zelf niet.

Of eigenlijk toch wel; als je zo alleen thuis zit dan heb je toch de neiging om te gaan mijmeren.

Over allerlei dingen. Bijvoorbeeld over het ziekenhuis.

En dat komt nu ook wel goed van pas want tenslotte is het zo, dat het stukje wat ik aan het schrijven ben, bestemd is voor het ziekenhuisblad.

Nou wil ik in een van de volgende SINGELS wel eens wat schrijven over de afdeling waar ik werk; over het wel en wee van het CEN-TRAAL MAGAZIJN.

Maar daar heb ik nou geen zin in.

Nu ik hier zo zit te schrijven moet U eigenlijk een stukje vóór-geschiedenis kennen waarom ik dus nu een stukje zit te schrijven voor dit blad.....

Welnu.....

Het is namelijk niet de eerste keer dat ik iets schrijf voor de "SINGEL", alleen hebt U dat nooit gelezen.

In december b.v. had ik wat ingeleverd voor publikatie.

Dat stukje ging over "een boodschap"... In die zin, dat ik vind (en dat blijf ik vinden) dat het zo nu en dan gewoon nodig is om op wat voor manier dan ook je hart te luchten, om een ander deelgenoot te maken van je gedachten.

De boodschap hield in dat we in deze, zeg maar gerust ROTTE wereld, moeten blijven ijveren voor een betere wereld.

Een wereld waarin we niet elkaar voorbij lopen.

Een wereld waarin we aandacht houden voor dagelijkse dingen.

Ja, zelfs voor persoonlijke dingen.

Maart; ook toen heb ik wat kopy ingeleverd voor dit blad.

OOK dat stukje droeg een boodschap met zich mee.

Wat schetst mijn verbazing.....

In een ziekenhuis, wat eigenlijk een plaats van naastenliefde moet zijn, vond men de stukjes te zoetsappig, te ouderwets, te persoonlijk.

Zelfs vond men het een gevaar voor mij.

Men vond dat ik er nadelige gevolgen van zou ondervinden.

Omdat ik juist de hand in eigen boezem stak.

Ik ben er mezelf van bewust dat ik dat doe.

Maar steeds in mijn achterhoofd het spreekwoord: "VERBETER DE WERELD, BEGIN BIJ JEZELF".

In dat bewuste stukje (wat U dus niet hebt gelezen) heb ik een week beschreven wat het Magazijn betreft.

Een drukke week.

Een week die zo ontzettend druk was, dat het wel eens voor zou kunnen komen dat een "Goede morgen" of "Goede middag" niet van harte gezegd werd.

Inderdaad zeer persoonlijk..... maar in ieder geval zeer eerlijk

Eigenlijk zou ik nu moeten zeggen: De Singel hoeft voor mij niet meer.....

Maar ik ben een volhouder.

Er is me beloofd dat wat ik ook schrijf: HET ZAL AFGEDRUKT WORDEN.

Welnu, als U vindt dat de Singel niet alleen een blad moet zijn voor mededelingen van de afdeling P.Z. en zo....., dan had ik ook graag reacties op dit stukje.

Mijn naam en afdeling staan er straks onder.

Al met al heb ik nu m'n "gal" wel gespuugd, maar tot een konkreet verhaal is het niet gekomen.

Is het gek zo laat op de avond?

Laat me het toch maar eens proberen dan.

Vraag 1:

Wat brengt iemand er toe om op een zaterdagavond als iedereen "vrij" is een typemachine te pakken en een stukje te gaan zitten schrijven voor een blad van het "bedrijf" waar hij werkt?

Antwoord: Hij hoopt dat het gelezen wordt; hij hoopt dat het geplaatst wordt.

Vraag 2:

Hoe laat is het nu?

Antwoord: Vijf over half één zondagmorgen (zaterdagavond).

Vraag 3:

Is het te laat om een "boogschap" te brengen?

Antwoord: Neen (al was het vijf over half één).

Welnu. De boodschap kan kort en bondig zijn, misschien is het wel afgezaagd:

Zeg eens "GOEDE MORGEN, OOK OP MAANDAG".....

Het hele stukje bestaat dus eigenlijk uit maar drie vragen en drie antwoorden.

Nog een vraag:

Beantwoordt ze ook eens zelf.....

P.Eelants,

Magazijnmeester.

D.I.O.

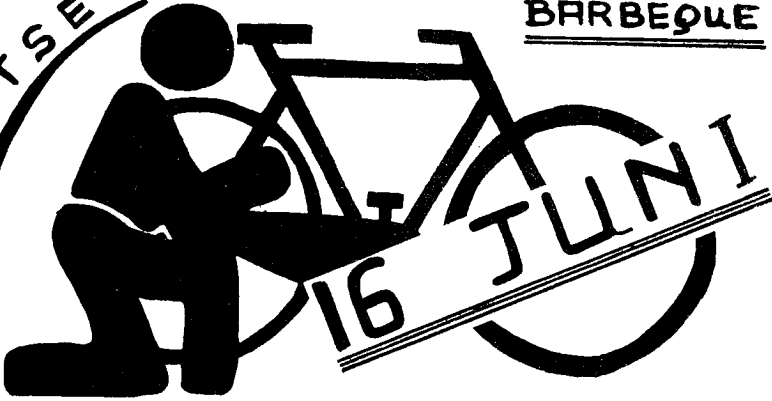
Wilhelminasingel 33
BREDA

1978

RALLY

BARBEQUE

FIETSEN

*Kaartverkoop: 2 juni en 6 juni
à ƒ 5,00 van 11.30 uur - 13.30 uur
in het RESTAURANT

* Start: 19.00 uur vanaf
* Barbeque: 20.30 uur in → "DE SCHUUR"
Moleneindstraat
Breda.

*Muziek: "SUN SET"

en BARBEQUE

TOEN BAZEN NOG BAZEN WAREN

Wanneer je, net als ik, al zo lang meeloopt in ons ziekenhuis, kun je wel eens nostalgisch terugdenken aan de goeie ouwe tijd. De tijd toen bazen nog bazen waren en hun medewerkers ondergeschikten heetten. Een chef wás toen nog iemand. Men keek tegen hem op, zijn wil was wet. De chefs van tegenwoordig moeten meer rekening houden met de mening van hun medewerkers dan omgekeerd.

Zo'n dertig jaar geleden had je nog bazen die ervoor zorgden dat zelfs de luiste typiste met ochtendziekte op tijd kwam. Je moest toen ook je voeten vegen. Tien maal. Bij de ingang stond een hulpportier, de zogenaamde voetveeg, die hardop telde. Wee je gebeente als je een veeg te weinig deed.

In die tijd werd je ook geregeld bij je baas op het matje geroepen. Dat was een grote, bruine, vierkante mat. Ik zie 'm nog voor me. De huishoudelijke dienst kocht ze per gros in. Op die mat moest je gaan staan. En dan barstte je baas los. Van de zijde van personeelszaken werden hem teksten verstrekt van basisuitbranders, voor 't geval z'n eigen repertoire te snel opdroogde.

Als je 't erg bont had gemaakt, kreeg je ook nog de mantel uitgeveegd. In elke chefskamer hing daartoe een mantel. Je moest die omdoen, op de mat gaan staan en dan kreeg je er van langs. Afgemat kwam je terug op je werkkamer.

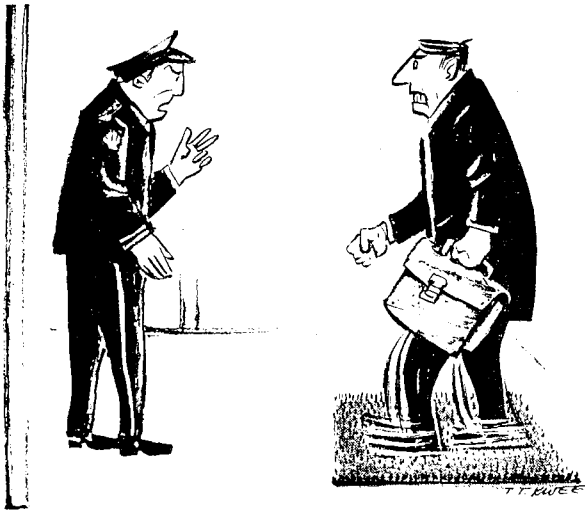
Er waren afdelingen waar 't zo hard toeging, dat de baas een vierpersoonsmat had liggen. 't Voordeel was, dat de slachtoffers nog een beetje steun aan elkaar hadden. 't Enige wat je als ondergeschikte terug kon doen, was je chef een loer draaien.

In de machinekamer waren een paar jongens die voor een goeie sigaar wel stiekum zo'n loer voor je maakten. Maar het bleef oppassen geblazen, want draaide je de baas één loer te veel, dan kreeg je de zak.

Die goeie ouwe tijd.... Toen had je nog toiletten voor "heren"

en voor "chefs". Om de vraag of chefs dan geen heren waren, lachte al niemand meer.

Wie als gewoon ondergeschikte achter zo'n deur met "heren" moest zijn, diende eerst aan z'n directe chef een briefje te vragen.

Dat was dan een KB'tje (voor een Kleine Boodschap) of een GB'tje voor een Grote Boodschap). Op het secretariaat van de afdeling werd nauwkeurig aantekening gehouden van de frequentie waarmee je deze briefjes aanvraag. Zodra het de spui-gaten uitliep, werd je naar de Medische Dienst gestuurd. Er waren dan maar twee mogelijkheden: je kreeg een urgentieverklaring of je ontslagbrief.

In die dagen was het ook een ongeschreven regel, dat de ondergeschikten op kantoor waren voordat hun chef kwam en pas na hem weggingen. Je had dus pech wanneer je baas een carrièremaker was of een helleveeg van een vrouw bezat. De pasgetrouwde chefs waren het fijnst.

We hebben eens een collega een hele nacht op kantoor gehouden door in de stoel van z'n baas een aangeklede pop te zetten. Elke keer als-ie door het ruitje van de tussendeur keek, dacht-ie het achterhoofd van z'n baas te zien, die met z'n rug naar de deur achter z'n bureau zat. De volgende morgen pas, toen de baas in levende lijve op kantoor kwam, had hij de zaak door. Daar de chef dacht dat onze gefopte collega die pop zelf had neergezet, moest deze tot overmaat van ramp nog op 't matje komen ook en bovendien kreeg hij de mantel uitgeveegd. Daardoor was hij zo uit z'n doen, dat hij die dag wel zeven KB'tjes en vijf GB'tjes nodig had, en dus prompt naar de Medische Dienst werd gestuurd en vervolgens z'n ontslagbrief kreeg. Het heeft heel wat collegiale voeten in aarde gehad eer de gevolgen van onze grap ongedaan waren gemaakt.

Toch bestond er toen iets dat democratischer was dan nu. Althans

in schijn. Er waren namelijk geen chefslunchkamers. Iedereen, hoog en laag, at in de grote koffiekamer. Maar wel aan tafeltjes met salarisgenoten. En dat luisterde verdraaid nauw. Als iemand zich een paar tientjes naar boven vergiste, werd hij door de anderen weggekeken.

Ik herinner me een nieuweling die 't allemaal niet zo precies door had. Hij raakte een beetje in paniek, klom op een stoel en riep: "Ik verdien 2.250 gulden bruto per jaar (overigens een heel mooi salaris voor die tijd). Aan welk tafeltje mag ik zitten?"

Hij mocht nergens meer zitten. Hij kon gaan.

Mr. Jike

(Overgenomen uit: "Bataafse Babbel")

Voetbal-flitsen

U heeft nog een uitslag tegoed van de oefenwedstrijd van F.C. Ignatius.

Dit was de wedstrijd van zaterdag 22 april j.l. tegen de Enka. De spelers van de Enka waren zeker vergeten dat er gevoetbald moest worden, want er waren maar 6 spelers aanwezig, zodat we daar een partij gespeeld hebben, waarbij de FC het sterkste was: 8-1.

TOERNOOI ELISABETH ZIEKENHUIS TE TILBURG OP 29 APRIL

Om half negen vertrokken we met 13 man richting Tilburg.

Onze 1e wedstrijd tegen het St.Jozefziekenhuis uit Oosterhout eindigde in 1-1, dus hoopvol.

De tweede wedstrijd gingen we tegen het Elisabethziekenhuis met 3-1 ten onder, nadat we zelfs nog voor hadden gestaan.

Onze laatste wedstrijd tegen het Burger Gasthuis ging met 1-0 verloren.

's-Middags ging het wat beter en in de strijd om de 13e tot en met de 16e plaats, wonnen we onze eerste wedstrijd zonder veel moeite, tegen het St.Jozefziekenhuis uit Eindhoven. De daaropvolgende wedstrijd tegen het Diaconessenhuis uit Eindhoven, om de 13e en 14e plaats, eindigde in 1-1. Echter door een slechter doelgemiddelde eindigden wij als 14e.

's-Avonds was er nog een gezellig samenzijn, waarna we toch met een beker naar Breda terugkeerden.

GROOT SUKSES IN TERHEIJDEN

Op zaterdag 6 mei vertrokken we op volle oorlogssterkte met 16 spelers 's-morgens om 8.00 uur richting Terheijden. Deze dag bleek FC Ignatius onverslaanbaar en je kon bij iedereen merken: vandaag gaat het gebeuren.

De eerste wedstrijd tegen Assia werd met 1-0 gewonnen, door een beslissend doelpunt van Jos de Laat.

De tweede wedstrijd werd er zeer goed gespeeld en dit leverde dan ook maar liefst een 3-0 overwinning op tegen Elka Pieterman. Jos de Laat was verantwoordelijk voor twee doelpunten, het derde kwam op naam van Peter Hartmans.

De volgende wedstrijd ging met 1-0 verloren tegen de Klokkenberg. Door deze nederlaag moesten we nu verder alles winnen.

Door een schitterend afstandschoot van Jos de Laat wonnen we met 1-0 van het Diaconessenhuis.

Ook de laatste wedstrijd werd een 1-0 overwinning door, alweer, Jos de Laat.

De finale was bereikt.

Een oppermachtig FC Ignatius kende ook in de finale geen pardon voor Ruitersbos, en won met 2-0, door Jos de Laat en Hans Wolf. Een gelukkige Koos van de Berg kon na afloop in de kantine van het Gruytveld de beker in ontvangst nemen.

Ngmaals proficiat jongens, dit was een toernooi om op terug te zien, zeker door jullie inzet en sportief spel.

Groots spektakel op het N.A.C.-terrein

"De wedstrijd van het jaar" en nog veel meer kreten, gingen vooraf aan de wedstrijd op 12 mei j.l. tussen de FC Ignatius en de Specialisten, versterkt met O.K.-personeel.

En het werd ook een groot succes.

De ongeveer 200 toeschouwers hebben een spektakel gezien van de orde, mede door de sfeervolle muziek van de "Schijnheiligen" en de show van onze Bredase scheidsrechter Frans Derks.

Er werd door beide partijen goed gevoetbald en de wedstrijd had een sportief karakter.

De conditie bij de specialisten bleek dan ook zeer goed te zijn. De rust ging in met een 1-1 stand, door doelpunten van Jos de Laat en Koos van de Berg.

In de tweede helft bleek de FC toch een betere conditie te hebben en door doelpunten van Jos de Laat (2), Peter Hartman en Willem Dilven werd een eindstand van 5-1 bereikt.

Na de wedstrijd werd de beker, die beschikbaar was gesteld door Drukkerij West-Brabant, door de heer Melcherts uitgereikt aan de aanvoerder van de FC, Peter Hartman.

Na afloop was er een gezellig samenzijn in de kantine van het N.A.C.-terrein, waar iedereen het erover eens was, dat dit volgend jaar herhaald moet worden.

Personalia

Personeel in dienst mei 1978

Dhr. J. Lagendijk	ziekenhuishygiënist
Dhr. A. J. v. Kalsbeek	verpleegk. afd. 18
Dhr. A. C. A. M. Santbergen	verpleegk. med. care (terug uit mil. dienst)
Dhr. P. J. J. v. Velzen	verpleegk. med. care (terug uit mil. dienst)
Mevr. J. M. G. van Gestel	verloskundige afd. 14
Mevr. A. M. v. d. Meij-Adriaansen	poolverpleegk.
Mej. J. K. Wijbrandi	verpleegk. poli chir. orth. ongevallen
Mej. G. J. Joore	maatschappelijk werkster
Mej. C. E. Seizenga	ziekenverzorgster poli chir. orth. ongevallen
Mej. A. de Geus	E. C. G. laborante
Mevr. J. M. P. Hebbing-Vermont	verpleegkundige 16/17
Mej. M. A. Visser	verpleegkundige CCU
Mej. A. A. M. Verwater	secretaresse KNO-artsen
Mevr. P. Kiemeneij-Hendriks	typiste/adm. medew. Internisten
Mej. M. J. T. Broekaart	receptioniste adm. ass. psychologen
Mej. J. C. H. v. d. Wee	E. E. G. laborante
Dhr. F. B. Keijer	transportmedew. centrale keuken
Mevr. J. van Campenhout-Nuiten	poolverpleegkundige

Personeel uit dienst april 1978

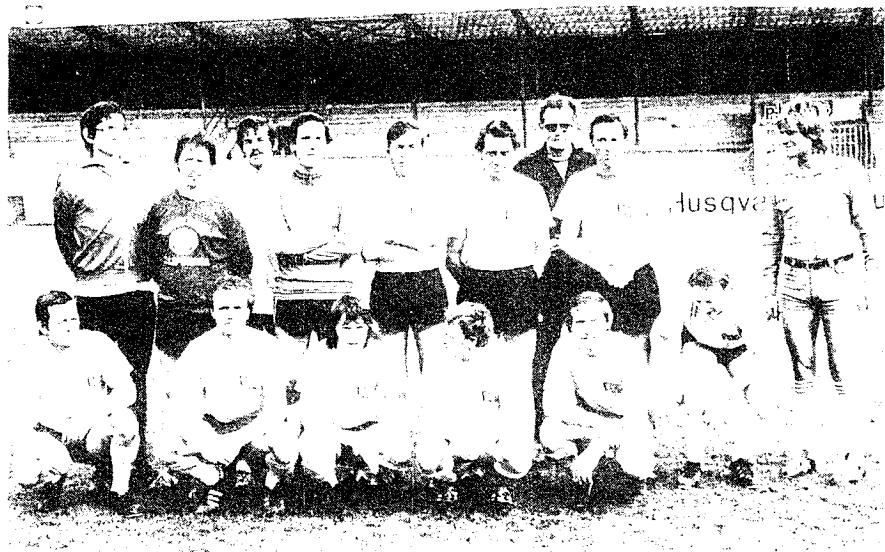
Mevr. Muller-Bekker	verpleegkundige afd. 07
Mevr. Kemper-Ballemans	assistente patientenregistratie
Mej. M. H. O. Nijskens	1e jaars leerling-verpleegkundige
Mevr. Verdaasdonk-Verwijmeren	ziekenverzorgster afdeling 21
Mej. M. J. T. van Seeters	verpleegk. A poli chir. orth. ongevallen
Mevr. Doodhagen-Faber	verpleegkundige verpl. dienst algem.
Mevr. Schrauwen-Verdaasdonk	ziekenverzorgster afd. 22
Mej. M. B. v. d. Lande	verpleegk. afd. 07
Mevr. Anthonissen-Vennik	adm. medew. personeelszaken

Geslaagd

Voor het diploma Radiodiagnostisch Laborant slaagden:

Mevr. J. H. de Lange-Vermeulen
Mej. A. M. P. C. van Engelen
Mej. A. C. M. van Dijck

FC Ignatius 4 - Specialisten & O.K. 1

Frans Derks had zijn mooiste pakje aangetrokken om op de Dag van de Verpleging leiding te geven aan de Wedstrijd van het Jaar. Specialisten en O.K.-personeel tegen landskampioen FC Ignatius. Onder het kritisch oog van het arbitrale direktietrio op de tribune en onder de uitbundige muziek van de "Schijnheiligen" werd een aardige partij voetbal op de grasmat getoverd.

Een flink aantal Ignatiusmedewerkers was in het N.A.C.-stadion aanwezig om de gespierde benen in actie te zien.

Ze hebben wel waar voor hun geld gekregen.

Wie ook maar enig verstand van voetbal heeft, twijfelde natuurlijk niet aan de kracht van het FC Ignatiusteam. Met sterren als Ton de Kok, Jos de Laat, Kees Verhoef en doelman Wytze Verdam in de ploeg hoef je voor geen enkele tegenstander bang te zijn. Toch boden de specialisten aanvankelijk goede tegenstand.

Als geen ander bleken zij de kunst te verstaan, de tegenstanders met één stap buitenspel te zetten(!).

Toen de FC deze tactiek eenmaal had doorzien, moesten de specialisten en de OK-mannen toch incasseren. Via Jos de Laat werd het 1-0 voor de FC. De specialisten kwamen echter uitstekend terug en na hard werken mocht Koos van de Berg de gelijkmaker scoren (1-1). Daarna konden zij hun eigen benen niet meer bijhouden. De FC schakelde geruisloos naar een hogere versnelling.

Zelfs de sterke rechtervleugel van de specialisten, met Dr. Hoogbergen als doordrukker, kon Wytze Verdam niet meer vermurwen. Speciaal het solide kopwerk van back Mijvis was steeds de barrière naar een tegengoal.

Door dezelfde Jos de Laat werd het zelfs 2-1 voor de FC.

Na de rust kregen de specialisten er door Frans Derks een 12e kracht bij. Het regende indirecte strafschoppen. Doelpunten vielen daarbij niet.

Beide ploegen kregen door al dat gedraaf ademnood en het hoge tempo nam snel af. De FC kon, na een professionele schaarbeweging van Piet Meijvis, via een strafschop de score opvoeren tot 3-1.

Op hun laatste benen bereikten de spelers het einde van de wedstrijd.

Direkteur Melcherts dankte namens de toeschouwers de acteurs voor het vertoonde spektakel. Aan de aanvoerder van de FC reikte hij een beker uit die de prijzenkast mag opvullen.

Frans Derks werd weggeschonken aan een goed doel, waarna de tevreden bezoekers huiswaarts keerden of voor de andere evenementen van de "Dag van de Verpleging" teruggingen naar het ziekenhuis.

Plantenbakken in het ziekenhuis

Ons ziekenhuis wordt, voor de één opvallend, voor de ander onopvallend, verfraaid met vele plantenbakken. Ze zijn naar mijn overtuiging niet meer weg te denken, daar van planten altijd nog wat sfeer uitgaat op de dikwijls saaie plaatsen waar ze staan. Zou men de plantenbakken weghalen, dan zou het voor iedereen pas goed opvallen.

Nou, dat laatste gaat binnen enkele weken gebeuren, ca. half juni. Schrik nu niet, want het is ook maar voor enkele weken.

Wat is namelijk het geval?

De plantenbakken zijn altijd op de gewone bekende manier bewerkt, namelijk: bladgrond in de bak, planten (eigen kweek) erin, daarna onderhoud, zoals water en mest geven, snoeien en spuiten. Dit alles werd door één man van de ruindienst verricht, die had er een volle dagtaak aan. Wegens omstandigheden en de hoge kosten van deze vorm, stappen we over op een nieuw systeem plantenbakken. En wel op hydrocultuur (op waterbasis).

Wat houdt dat in?

Wanneer men een stekje op water wortel laat schieten, heeft men in principe de meest kleine vorm van hydrocultuur.

Maar zo simpel is het in de plantenbakken natuurlijk niet.

Daarom is een bedrijf aangetrokken, dat daarin gespecialiseerd is. Zowel in het opvullen als in het onderhoud.

Er zullen op vele plaatsen nieuwe bakken verschijnen, daar de oude te klein van afmeting zijn voor hydrocultuur.

Voorlopig is het ziekenhuis zelf aan de beurt, tot aan het restaurant.

We hopen dat door deze "operatie" de sfeer en verfraaiing van ons ziekenhuis zal toenemen.

Nog even een kleine noot:

Het moet mij van het hart, dat het nogal eens voorkwam, dat planten uit de dikwijls pas opgeplante bakken verdwenen of werden beschadigd. De enkelingen onder ons, die dit doen, noemen wij de "Plantenjagers". Met het systeem van hydrocultuur heeft dat geen zin meer, daar de planten elders onherroepelijk ten dode zijn opgeschreven.

Dus: blijf van de planten af, want anders zal het spreekwoord "gestolen goed gedijt niet" wel degelijk tot zijn recht komen.

A. Brouwers,
Tuindienst.

HAND- LEIDING

om onderscheid
te maken tussen
de linker-
en rechterhand

INLEIDING

In de technische wereld van vandaag is het vaak gewenst, ja zelfs noodzakelijk, om onderscheid te maken tussen links en rechts.

Dit vormt voor sommige mensen een probleem.

Voorbeelden zijn: onderdelen die zich links of rechts bevinden, bedieningsorganen die naar links of rechts moeten worden bewogen enz.

Personen die met dit probleem kampen, krijgen vaak het advies om hun linker- of rechterhand als hulpmiddel te gebruiken.

Een dergelijk advies heeft echter weinig zin als de betreffende persoon moeite heeft om zijn linker- en rechterhand uit elkaar te houden.

DOEL

Het doel van deze handleiding is om zonder veel moeite de linker- en rechterhand van elkaar te onderscheiden met de grootste kans op succes. Is dit eenmaal gerealiseerd dan is het kinderspel om problemen betreffende links en rechts op te lossen.

PROCEDURE

Identificatie van de linker- en de rechterhand kan geschieden met behulp van de volgende procedure, waarbij de punten in de gegeven volgorde in acht moeten worden genomen.

1. Houd de armen parallel, of ongeveer parallel, en leg beide handen op een tafelblad, een werkbank of ander horizontaal vlak.

2. Let er op dat de twee duimen zo dicht mogelijk bij elkaar liggen. Als dit het geval is kan punt 3 worden overgeslagen.
3. Draai beide handen om zodat aan de voorwaarde vermeld in punt 2 voldaan wordt.

WAARSCHUWING

Geen van beide handen mag meer dan 180° gedraaid worden. Indien dit toch nodig blijkt te zijn dan moet draaiing in tegenovergestelde richting plaatsvinden ten einde lichamelijk letsel te voorkomen.

(N.B.)

1. Neem goede nota van de positie van de twee duimen ten opzichte van de betreffende handen.
5. Merk vervolgens de hand waarvan de duim rechts zit met de letter R, en de hand waarvan de duim links zit met de letter L.

CONCLUSIE

De hand met de letter L is de rechterhand, die met de letter R is de linkerhand.

Jaarverslagen

Het is weer de tijd, dat de jaarverslagen verschijnen. Een Algemeen Jaarverslag, waarin rekening en verantwoording wordt gegeven over het ziekenhuisbeleid in 1977. Daarnaast een Sociaal Jaarverslag waarin het sociaal beleid over 1977 in de schijnwerpers staat.

Twee boekwerkjes, die in een avond gelezen kunnen worden. Toch is aan elk daarvan maandenlang gewerkt. Geruisloos, maar niet zonder moeite.

Een jaarverslag maken betekent: cijfermateriaal verzamelen, gemiddelden en percentages berekenen, konklusies en cijfers vertalen in tekst, verbindende teksten schrijven. Daarnaast ook een

planning maken wanneer en door wie onderwerpen worden geleverd; wanneer het hele verhaal voorgelegd kan worden aan de Direktie, Bestuur, DIRA, O.R., Hoofden van Dienst; wanneer het naar de drukker moet, enz.

Er is zelfs een Kommissie Jaarverslagen, die de hele gang van zaken in de gaten houdt.

De samensteller biedt na betrekkelijk korte tijd met een zekere voldoening het eerste konsept aan. De diverse organen kunnen op- en aanmerkingen maken. Dat betekent: herschrijven, narekenen, ombuigen en strepen.

Nadat alle keurende instanties gepasseerd zijn, heeft een jaarverslag vaak een sterke verandering ondergaan. Er moet een middenweg gevonden worden; wat de een er absoluut niet in wil hebben, vindt de ander juist noodzakelijk. De typiste, die het zesde konsept uittipt, wordt er een beetje tureluurs van.

Maar uiteindelijk is het zover; het verslag kan naar de drukker. Alsof daarmee alle problemen verdwenen zijn. Ook een drukker is een mens, dus ook hij kan fouten maken. En jawel, bij de drukker schuift de zetter alle tekst en cijfers in een plaat. Daarvan wordt een afdruk gemaakt en die mag dan gecontroleerd worden. In die "zetproef" blijken verkeerde letters te zitten, leestekens staan er soms niet of op de verkeerde plaats.

Al die korrekties moeten heel nauwkeurig aangegeven worden, zodat de zetter de "zetproef" kan herstellen.

Nog is de zaak niet klaar. Nu moet ook nog de tekst per pagina ingedeeld worden; de plaats van foto's en grafieken moet bepaald worden, het aantal pagina's moet kloppen en de papiersoort wordt uitgezocht.

Dan pas is het zover dat de persen kunnen draaien. Dan duurt het nog een paar weken, voor de jaarverslagen door de drukkerij afgeleverd kunnen worden. Hopelijk is dat bij het verschijnen van de volgende Singel het geval.

U leest dan een verslag, waarin heel wat man/vrouw-uren zijn verwerkt.

Lees ze kritisch, waardoor het volgende verslag nog beter kan worden.

Redaktie.